

SAI PREMA VAHINI

INTERNATIONALE NIEUWSBRIEF GKS GROEP

Geïnitieerd door Sri Gopala Krishna Baba

Adres: No. 1265, 1st 'E' Main Road 8th 'B' Cross 2nd Phase
Girinagar Bangalore - 560 085 India

Website: www.saigopal.org

Correspondentie adres: Hannie Schaftstraat 85, 1727 LN Alkmaar, Nederland

e-mail: saiprem@wanadoo.nl

Nr. 3 – maart 2003

Lezing van Swami Gopala Krishna Baba 5 januari 2002

Geboortedag van de heilige Moeder Sharada Devi

Belichamingen van Liefde!

Vandaag is het de geboortedag van Sharada Ma. Er bestaat geen geboorte en geen dood voor de Avatar.

Telkens wanneer vertrouwen (Shraddha), devotie, bhakti en alle goede kwaliteiten geboren worden is dat de dag dat Sharada Ma geboren wordt in het hart.

Sharada's gevoelens zijn als Saraswathi (metgezellin van Brahma). In onze harten en gedachten zou kennis geboren moeten worden. Als er geen kennis is in iemand, beschouwen we hem als gek. In dit universum is iedereen gek. Iedereen lijdt aan een vorm van gekte. Op een dag kwam een devotee naar Ramakrishna Paramahansa en zei, "Swami, die persoon is gek." Ramakrishna antwoordde hem, "Je zegt dat die persoon gek is? Och, in deze wereld is iedereen gek!" Sommigen zijn gek op kinderen; sommigen zijn gek op het huwelijk, sommigen zijn gek op rijkdom. Iedereen is gek. Alle mensen van deze wereld lijden aan de een of andere vorm van gekte. Maar, tot op de dag van vandaag is niemand gek als het over God gaat! Met deze aardse gekte lijden zij en laten anderen lijden. Maar diegene die gek is op God brengt niemand in de problemen! Denk je dan niet dat het goed is om gek te zijn op God?

Er zijn hier enkele mensen die gek zijn op God. Vele mensen zijn hier bijeen. Mensen die hier voorbij lopen zeggen dat de men hier lijden aan godsdienstwaanzin. Maar er gaat van niemand hier kwaad uit. Deze gekte geeft gelukzaligheid! Andere vormen van gek-zijn geven verdriet! Die gedachten veroorzaken alles. Die gedachten

veroorzaken slavernij en bevrijding. We moeten altijd tot God bidden, "Oh, Heer! Laat mijn gedachten altijd op U gericht zijn."

In Karnataka verbleef vroeger een heilige genaamd Baswarna. In één zin zei hij, "De vrouw is niet de illusie (Maya) en ook rijkdom is niet de illusie, het verlangen dat in de gedachten geboren wordt is de illusie!" De verlangens in je gedachten, die houden je gebonden. Er zijn mannen die hun vrouwen vertellen, "Ik heb geen Maya in mij, ik ga het huis uit." De vrouwen zullen regelmatig aan hun echtgenoten vragen, "Haal dit of dat even op de markt voor me."

Hij heeft niet voldoende geld maar is bang omdat zijn vrouw meer en meer blijft vragen. Dus zegt hij, "Ik vertrek, laat alles achter me en ga naar het bos." Dan voelt de vrouw zich gekwetst en denkt, ik ben getrouwd met die man maar elke keer als ik hem iets vraag, zegt hij dat hij vertrekt. Heb ik dan iets verkeerd gedaan?

Een Sanyasi (onthechte) komt in het dorp en de dorpingen gaan naar hem toe en vertellen hem hun zorgen en verdriet. De vrouw gaat ook naar de Sanyasi en zegt, "Swami, telkens als ik mijn man om iets vraag geeft hij steevast als antwoord dat hij deze illusie wil loslaten en naar het bos wil gaan. Hij gaat niet echt maar

blijft daarmee dreigen. Wat kan ik daaraan doen Swami?" De Swami antwoordde, "Och, maak je geen zorgen moeder. De volgende keer als hij dat zegt reageer je maar met; dat is goed, ga maar naar het bos."

Twee dagen nadat ze bij de Swami was geweest had de vrouw iets nodig van de markt. Ze vroeg haar man om daar wat boodschappen te gaan halen. Hij zei, "Jij bent illusie en je zit me dwars! Dus ga ik bij je weg en naar het bos!" De vrouw antwoordde, "Oké, doe wat je wilt, ik zal mijn lot wel dragen, ga alsjeblieft naar het bos!". Een vrouw uit de buurt had dit allemaal gezien. Ze ging naar haar man en vroeg hem, "De buurman zegt altijd tgen zijn vrouw, "Ik wil alles achterlaten en naar het bos gaan. Wat betekent dat eigenlijk?" Zonder aarzelen zei hij, "Ik zal je uitleggen wat

Prema Swarupa Vahini

Belichamingen van Liefde,

- ♥ Iedereen heeft zijn eigen geloof; iedereen zou dat moeten respecteren.
- ♥ Ken het belang van je eigen geloof en ontwikkel dat, verander niet van religie.
- ♥ Religie van menselijkheid, eenieder kan zijn eigen pad volgen, alle wegen leiden naar hetzelfde doel net zoals je Onderdijk kan bereiken via water, land en door de lucht.
- ♥ Een organisatie moet nooit bekrompen denken. Sai Baba is niet de vorm maar het principe! Jezus is er niet meer in de vorm maar zijn principe is nog springlevend. Volgelingen zijn afhankelijk van Sai Baba's vorm, devoties niet. Wat zal er gebeuren met de volgelingen als de vorm Sai Baba er niet meer is? Velen hebben geloof, weinigen geloof en vertrouwen. Ontwikkel dit!

Sri Gopala Krishna

dat betekent.” en terwijl hij dat zei liep hij het huis uit zonder verder een woord te zeggen.

Zo is het ook niet genoeg om te zeggen, “Ik ga mediteren (Sadhana), ik ga Bhajans zingen, ik ga goede kwaliteiten ontwikkelen,” en daar alleen maar over te praten. Je moet het in praktijk brengen! God is overal aanwezig. Hij is in onze harten. Mensen zeggen, “Als God in mijn hart is dan blijf ik gewoon thuis en bid daar tot Hem.” Hij is dan wel in je hart, en je kunt alles thuis doen, maar er moet iemand zijn om je te leiden! Als mensen in een grote hal of Mandir bijeen zijn en samen Bhajans zingen wordt dat Sankeertana genoemd. Als iemand alleen hetzelfde, met overgave doet in zijn huis, dan zingt hij een lied. Wat is het verschil tussen mensen die Sankeertana doen en de persoon die thuis Bhajans zingt? Dat wordt Sarvatra Harinaam Sankeertana genoemd.

Als alle mensen de naam van God luid bezingen, “Oh, Narayana, Govinda, Mukunda!”, (Oh Vishnu, Heer die in alle wezens woont, Krishna, Heer die alle individuele zielen vreugde schenkt, Krishna, schenker van bevrijding) bereikt dit God. Als Vishnu luistert naar de roep van de mensen om God, komt Hij. Ik zal een klein voorbeeld geven. Er is een groot bedrijf. In dit grote bedrijf is onenigheid tussen de directie en de werknemers omdat de werknemers menen recht te hebben op een bonus of loonsverhoging. De werknemers willen hun eisen bij de directie neerleggen. Daar is een vakbond voor. Die vakbond heeft een leider die door honderden mensen wordt gesteund. Die leider staat vooraan. Hij zegt, “Directie wij willen dat deze eisen worden ingewilligd.” De groep zal roepen, “Wij eisen....!” en dergelijke kreten. Als de directie de groep hoort scanderen kan zij niet anders dan tevoorschijn komen en reageren. Als de leider alleen roept zal de directie het kunnen negeren maar de scanderende groep dwingt de reactie af. Soortgelijk is het verschil tussen Bhajans thuis zingen of samen met een groep.

Doorlopend vragen we aan God, “We willen dit, we willen dat.” Hij is de directie voor ons, wij zijn de werknemers. Hij is de vader, wij zijn allemaal zijn kinderen. Dat is de reden voor Sankeertana. Wekelijks komt de GKS-familie bijeen om Bhajans te zingen en de mensen uit deze buurt hebben geluk want op die momenten krijgen zij rust. Als we voldoende geld meenemen naar de winkel kunnen we kopen wat we willen, maar al nemen we een veelvoud aan

Waar kun je die vrede krijgen? Vrede zit in je hart.

geld mee naar een winkel en we vragen om Satsang zal niemand ons dat kunnen geven. Alle mensen zoeken in verschillende richtingen naar Shanti (innerlijke vrede). Waar kun je die vrede krijgen? Vrede zit in je hart. De plaats waar je leert dat vrede binnenin je zit is de plaats waar Bhajans gezongen worden. Als er vuur is vind je overal as en als het vuur bedekt is met as kun je het niet meer zien. Maar als we blazen verdwijnt de as en wordt de gloed van het vuur zichtbaar. Voor vrede in je hart is Ashanti (onvrede) als de as. Als we Bhajans zingen verdwijnt Ashanti en blijft Shanti over. Dan zullen jullie allemaal Shanti of vrede in je hart voelen.

Huilt iemandop om God? Nee! Als iemand ook maar één traan vergiet om God, zal Hij komen. We janken om verschillende dingen. We janken om wereldse rijkdom. Maar niemand huilt om de blijvende God Narayana. Sabri deed altijd seva in de Ashram van Matanga Rishi. Zij was erg jong en een wees, zij had niemand. Zij deed altijd seva in die Ashram van de Rishi. verloop van tijd kwam voor Matanga Rishi het moment van bevrijding en dus moest zij

vertrekken. De heilige riep Sabri bij zich en zei, “Mijn tijd is gekomen. Ik ga naar Vaikuntha, de Hemel. Jouw tijd is nog niet gekomen. In het Thretra tijdperk zal Rama komen en dat zal het moment van jouw bevrijding zijn. Tot die tijd moet je doorgaan met je dienstverlening.” Zij wachtte eeuwen en eeuwen en werd zeer oud. Wij hebben niet het geduld wat deze Sabri had! Sabri wachtte eeuwen op Rama maar tegenwoordig kunnen de devotees niet eens twee of drie uur wachten. Op het moment dat je naar Puttappathi gaat vind je dat Swami je meteen een interview moet toestaan en alles voor je doen. Zelfs zij die naar Tirupathi (een bedevaartsoord voor Venkatesha) gaan zeggen, “Oh, Venkanna ik heb zoveel aan U geschonken, ik wil dit of dat onmiddellijk uitgevoerd hebben.” Er is absoluut geen geduld. Altijd hebben wij geld nodig, terwijl Hij slechts je overgave en je geduld wil. Als je dat niet hebt, hoe kan dat? We hebben overgave, we zingen Bhajans, maar we willen onmiddellijk resultaat zien. God zal beslist geven, maar op het juiste moment.

Er is net iemand getrouwd. Morgen al willen ze een kind. Hoe kan dat? Daar is ook tijd voor nodig. Vandaag zaaien we en morgen hebben we het fruit nodig. Wie met geduld wacht zal alles krijgen in dit leven. Anders wordt hij een

Hij die geduld heeft zal God bereiken.

patient. Er is maar een klein verschil tussen patience (geduld) en patient. Hij die geen geduld in zijn hart heeft zal zichzelf in een patiënt veranderen en naar een ziekenhuis moeten. Hij die geduld heeft zal God bereiken. Daarom zeg ik steeds, “Wees allemaal aanwezig tijdens de Satsang.” Het belang van Satsang is zo groot dat zelfs iemand met de slechtste gedachten zal veranderen. Daar is een voorbeeld van.

Op een dag gaat Narada naar de Hemel. Hij vraagt, “Swami, hoe voelt iemand zich als hij een Sat Purusha, een Grote Ziel ontmoet. Narayana (God) antwoordt, “Narada, doe het volgende; ga naar de aarde en op die en die plaats vind je een koeienvlaai. Daarin zit een worm. Ga daarheen en stel deze vraag aan de worm die in die koeienvlaai leeft. Narada denkt, “waar slaat dit op? Heeft God niets beters te doen? Wat heb ik te bepraten met een worm? Maar God heeft het gezegd dus laat ik het maar doen.” Hij gaat naar de aarde en vindt de koeienvlaai en de worm. Hij vraagt de worm, “Worm, wat is er zo bijzonder aan als je een heilige ontmoet?” Het moment dat hij de vraag stelt sterft de worm onmiddellijk! Narada voelt zich schuldig en zegt, “Op het moment dat ik de vraag stel gaat de worm dood. Ik heb een zonde begaan!” Hij gaat terug naar de Hemel Daar ontmoet hij God en zegt, “Oh God, ik stelde de vraag zoals U mij opgedragen heeft en de worm ging dood.” God zei, “Nu moet je wat anders doen. Ga weer naar beneden. Daar is een vijgenboom die ik je zal aanwijzen. Er leeft een papegaai op een tak van die boom. Stel hem dezelfde vraag.

Narada gaat naar beneden en vindt de vijgenboom, daar vindt hij ook een kleine papegaai. Met een diep gevoel van angst vraagt hij de papegaai die pas geboren is, “Wat gebeurt er met je als je een Grote Ziel ontmoet?” Onmiddellijk gaat ook de kleine papegaai dood! “Wat een ellende, ik bega zonden!” denkt Narada. Weer gaat hij terug naar de Hemel. Hij vertelt God, “Swami, wat is dit allemaal? Zelfs die kleine, pas geboren papegaai ging dood! Wat is dit Swami?” God zegt, “Je begrijpt het niet Narada. Dit keer ga je naar een dorp beneden. Daar is een kalfje. Stel het kalf dezelfde vraag.

Hij ging en zag de koe die net bevallen was van een kalfje. Hij stelde dezelfde vraag aan het kalf, "Kalfje, hoe voelt het om in de nabijheid van een Grote Ziel te zijn?" Ook het kalf viel onmiddellijk dood neer. Dit werd Narada bijna teveel en hij dacht, "Oh, ik heb net een koe gedood.....een doodzonde!" en de angst slaat hem om het hart. Hij gaat terug naar de Hemel en zegt tegen God, "Oh God, ik heb zonden begaan! Een doodzonde! Wat is dit, wat gebeurt er allemaal?" God zegt, "Maak je geen zorgen Narada. Je hoeft niet bang te zijn. Ga weer naar beneden. Er is daar een mooi land. Daar is de vrouw van de koning pas bevallen van een kind. Ga er naartoe en stel dezelfde vraag aan het kind." Narada antwoordt, "Swami, iedereen aan wie ik die vraag stelde ging dood! Als ik die vraag aan het kind van de koning stel en het kind gaat dood zal de koning mij sparen Swami? Swami ik wil niet gaan!" Maar God zegt, "Wees gerust Narada en ga alsjeblieft. Ga en stel de vraag!"

Ellendig van angst gaat Narada weer om dezelfde vraag te stellen. Hij ging en stond daar maar te dralen. Nog steeds niet in staat om de vraag te stellen. Het kind keek hem in de ogen en glimlachte. Toen vroeg het kind aan Narada, "Heb je me niet herkend?" Narada zei, "Nee, ik herken je niet." Het kind antwoordde, "Ik ben dezelfde als het kalf, Narada. Ik ben dezelfde als de papegaai. Ik ben de worm die in de koeienvlaai leefde. Slechts door in de aanwezigheid te zijn van een grote heilige als jij ben ik geboren in een koninklijke familie."

Dat is de kracht van een Grote Ziel of een Heilige. Dat is de reden waarom we tempels bezoeken, naar Ashrams gaan en naar heiligen om in hun aanwezigheid te zijn. Dat is de bedoeling hiervan. Dat noemen wij Punyakshtra Sat Darshana (in de aanwezigheid zijn van een goddelijke belichaming).

Vroeger gingen mensen naar Badri Kedarnath, Kashi en andere plaatsen. Hadden ze niet gewoon thuis kunnen blijven en bidden? Nee, omdat op zulke bijzondere plaatsen

**Dat is de reden waarom we naar heiligen gaan.
Dan zal Hij het innerlijk weer opladen.**

Rishis, Munis, Saints en Sat purushas (Goden/heiligen) leefden. Slechts door hen aan te kijken, in hun aanwezigheid te zijn, krijg je zoveel vrede. Wat doen we als de accu van de auto leeg is? Dan laden we de accu op. Zelfs het menselijk lichaam raakt uitgeput. Dat is de reden waarom we naar heiligen gaan. Dan zal Hij het innerlijk weer opladen. Zelf als je niet devoot bent, ga gewoon. Hij zal je opladen. Doordat Ramdas de batterij van Shivaji oplaadde kon Shivaji alleen de strijd aangaan.

Dit is de reden waarom ik zeg dat Satsang zo belangrijk is. Mijn oprechte wens en verlangen voor ieder hier aanwezig, is dat jullie Satsang zoeken. Iedereen moet samenkomen voor Sankeertana en aan God denken! Dit is een zeer gunstige dag. Laat Sharada Devi geboren worden in al jullie harten. Laat het Om galmen in jullie harten.



Belichamingen van Liefde en de Ziel,

Vandaag is het de verjaardag van Bhagawan Sri Sathya Sai Baba. De Heer heeft gezegd in de Bhagavad Gita; "Op het moment dat onrecht of adharma de overhand begint te krijgen, neem Ik de beslissing om deze wereld te betreden en ervoor te zorgen dat de boosdoeners hard worden gestraft en rechtschapenheid (dharma) wordt hersteld."



In het heilige India heeft Sriman Narayana zelf gezworen dat Hij zal blijven terugkeren in de vorm van heiligen en goden al naar gelang de behoefte van die tijd. Velen vragen; "Waarom verschijnt God alleen in India?" Voor God zijn alle delen van de wereld gelijk. Er is geen verschil voor Hem. Deze zogenoemde wereld welke de mens waarneemt is per slot een aspect van God's creatie. In die universele presentatie van de Goddelijke Vorm staat ons land India aan de top, het staat aan het hoofd. Als we zeggen dat een persoon goed is maar alleen een beetje gestoord in z'n hoofd, hoe komt dat over? Als alle organen goed en gezond zijn maar het hoofd is verward, is dat niet stom? Dat is niet normaal, dat is stom.

In de wereld wordt India vergeleken met het hoofd. Als het hoofd gestoord is heeft het behandeling nodig zodat het weer herstelt. Opdat de rest van de organen weer zullen herstellen, opdat de rest van de wereld weer zal herstellen. God heeft India gekozen om het nodige te corrigeren voor de rest van de wereld door een operatie aan de hersenen, door een operatie in India en dat is de reden waarom God heeft verkozen om keer op keer in India te komen. Doorlopend verschijnen vele wijzen, profeten en zieners in dit land. Als India goed is zal de rest van de wereld goed zijn. Als India gestoord is wat gebeurt er dan met de rest van de wereld? Daar hoeven we niet naar te raden. Als we zeggen India, dan is het niet het land van spirituele activiteit maar het hart van de rest van de wereld van waaruit de echte energie naar andere delen van de wereld stroomt. De aarde, het land, het water, het milieu van deze plek is zodanig, dat God zich aangetrokken voelt tot deze omgeving.

Je hebt vast wel een arme man gezien die niet genoeg te eten heeft en vele wensen ingevuld zou willen zien, maar hij zal vredig in de schaduw van een boom slapen. Dit komt door de aangeboren kwaliteit van dit land. Dit is het land van opoffering. Dit is het land van welvaart op z'n best. Er is rijkdom, voorspoed en het is vol van hulpbronnen. Er is genoeg, maar er is angst in de andere delen van de wereld. Niet aan de buitenkant maar binnenin elk mens is angst. Toen Ik naar Holland ging heb ik veel gezien. Het is het land van melk en honing! Nanda Gokula (de plaats waar Krishna zijn jeugd doorbracht), prachtige koeien, waar je ook kijkt zie je groene weiden, de mensen zo beleefd, gastvrij en beschaafd. Alles is verzadigd. Maar weer, iedereen heeft een gevoel van; oh.....ik ben hulpeloos, verwaarloosd, ik voel me een wees. Ze zullen zeggen;

“Swami we hebben alles maar weet u, er is angst in ons. Swami we hebben alles maar wij zijn bang!”

Wat is er zo geweldig aan India? We zeggen, God komt telkens weer. We hebben genoeg reden om ons te schamen. Het is beschamend als er constant tegen je wordt gezegd dat er iets mankeert aan je hoofd! Het hoofd is gestoord. We moeten veel leren van de westerlingen. Daar is stiptheid en hun gevoel van vaderlandsliefde en plicht voor hun land. Wij hebben niet diezelfde bezieling voor ons eigen land en dat is waarom we onderontwikkeld blijven en de vooruitgang wordt tegengehouden. Als iemand vooruit wil komen in dit leven moet hij eerlijk zijn. Hij moet punctueel zijn en z'n woord houden. Deze drie zaken zijn bij ons nog ver te zoeken. Tenzij wij deze kwaliteiten ontwikkelen lijkt ons hele leven een verspilling. Als je bij een bedrijf werkt moet je op tijd aanwezig zijn.

Veelal volgen we regels formeel en negeren de bezieling, zo ook als we op tijd naar ons werk gaan, ons aanwezig melden om vervolgens te verdwijnen en koffie te gaan drinken.

(Hier volgt een stukje van de vertaler) “Swami zegt net dat ik dat deed, als ik had geweten dat Swamiji me in de gaten hield zou ik dat niet gedaan hebben.”

Het is heel vervelend dat de rest van de wereld op ons neerkijkt met medelijden en een dubbel gevoel. Wij voelen ons niet gebonden aan ons woord; ons gevoel van vaderlandsliefde is erg wankel. Baba voorzag dit al lang geleden en wilde deze kwaliteiten bij ons corrigeren. Als een man volwassen wil worden en vooruit wil komen is de eerste stap discipline, de volgende plicht. Hier op volgend is goddelijk vertrouwen de derde kwaliteit. Daarom is gedisciplineerd zijn het eerste wat we moeten leren .

Het eerste wat wordt onderwezen aan de ‘Sathya Sai Open University of the world’ is discipline. Vervolgens plicht. Vervolgens goddelijk vertrouwen. Dit wordt elke volgeling geleerd. Zelfs voor hij door de poort van Brindavan of

“Mijn leven is mijn boodschap.” Dat is Sai Baba's leven.

Puttaparthi gaat, zal hij opmerken: dames aan de ene en heren aan de andere kant. Zo gauw je een van deze twee terreinen betreedt zie je vrijwilligers die zich toeleggen op het werk dat ze is toegewezen. De terreinen schoonhouden en mensen naar hun plaats wijzen. de nodige instructies geven aan mensen die voor de eerste keer komen en verder alle taken die hun zijn opgedragen. Zij doen dat met overtuiging en storten zich met hart en ziel op het werk dat gedaan moet worden.

“Mijn leven is mijn boodschap.” Dat is Sai Baba's leven. Baba is niet naar deze wereld gekomen om alleen maar rond te lopen als een mens, Hij is naar deze wereld gekomen om de mensheid te laten zien: “Kijk naar de manier waarop ik leef en op het moment dat je naar mij kijkt zul weten wat de noodzakelijke boodschap is die je van Mij kunt krijgen. Als India zichzelf behoorlijk bestuurt, als het op elk gebied op de juiste manier werkt, dan zal de rest van de wereld India volgen en zal de wereld een veel veiliger en harmonieuzer plek worden om te leven. Het verantwoordelijke land voor het terrorisme wat je tegenwoordig ziet is Bharath (India).

Je zegt Pakistan en associeert dat met terrorisme. Wanneer ontstond Pakistan, het is een deel van India. Het was het voormalige Punjab. Aan de andere kant hebben we

Bengalen en Bangladesh en in het zuiden heb je Sri Lanka. Dit zijn allemaal delen van ons voormalige India. Zelfs in het midden van India is terrorisme. De mensen die de bom op de U.S.A. gooiden zijn geen Amerikanen; het zijn mensen uit Bharath. Waarom deden ze dat? Omdat ze hun verstand verloren hebben. Het is puur egoïsme.

We hebben het aldoor over onze rechtschapenheid (dharma), onze religie en maken ruzie met onszelf. Om die verdeeldheid te verdrijven uit deze wereld, is Sri Sathya Sai Baba naar voren gekomen als de ene God, een éénheid voor de hele wereld. De Hindoes noemen hem Ram, de Moslims Rahim, de Zoroasters hun Vuurgod....., elke religie heeft haar eigen referenties maar zij zijn allen verenigd in het leven en de boodschap van Sathya Sai Baba. Swami is in deze wereld gekomen om de vernietigende, satanische krachten in ons te verwijderen en ons goddelijk te maken. Net als een trein alleen goed over het spoor kan rijden als

.....is Sri Sathya Sai Baba naar voren gekomen als de ene God, een éénheid voor de hele wereld.

de motor goed werkt en zo zijn doel te bereiken. Maar als de motor niet werkt, hoe kan hij dan in beweging komen? Daarom is ons land een land van vrede, spirituele oefeningen, opoffering, plicht en spirituele eenwording. Je bent gezegend dat je in dit heilige land geboren bent. Denk aan de historische erfenis en beweeg je vooruit in dit leven...dat is 'de verjaardagsboodschap van Swami! Swami leidde op zijn eigen bijzondere wijze de bhajans aansluitend op zijn toespraak.

Zoals de ziel afhankelijk is van muziek, het harmonieuze geluid, evenzo is het lichaam afhankelijk van voedsel. In onze veda's wordt aan het lichaam gerefereerd als voedselafhankelijk. Naar de yogi's en de bhakthi's wordt verwezen als afhankelijk van gelukzaligheid. Zij leven van gelukzaligheid. Voor de wereld in het algemeen: mensen zoals wij zijn voedsel georiënteerd. Tot hier voor wat betreft de behoefte van de ziel, nu wordt het tijd om aan de eisen van je lichaam te voldoen.

Parama Purusha

Er is maar één God en Hij is alomtegenwoordig

Door Srimati C.N.Padma

Om Sri Sathya Sai. Mijn duizendvoudige groeten aan Uw lotusvoeten

Om Sri Gopala Krishna Baba Mijn duizendvoudige groeten aan Uw heilige voeten

Ik zal mij eerst even aan mijn broeders en zusters van de Sai familie voorstellen. Ik had het grote geluk om in Sri Sathya Sai Baba's aanwezigheid te zijn (darshan) in Puttaparthi in april 1944. Ik was juist aan mijn eerste jaar op de middelbare school begonnen.

Samen met een groepje familieleden gingen we naar Puttaparthi om Baba's darshan te krijgen. In die tijd was Sai Baba misschien een jaar of zestien. Sai Baba woonde toen in het huis van Srimathi Subamma. De devotees waren in die tijd juist begonnen met het bouwen van de oude Mandir. We verlieten Bangalore om ongeveer negen uur 's morgens, bereikten Penukonda en gingen vandaar met de bus naar Bukhapatna, vervolgens met een ossenwagen naar Puttaparthi waar we om 5 uur in de middag aankwamen.

Een kleine, pientere, knappe jongen stond voor de deur van Subbamma's huis. Hij droeg een witte dhoti (soort omslagdoek om de heupen), een shirt met korte mouwen en had een klein wit kapje op zijn hoofd. Hij glimlachte en nodigde ons uit om binnen te komen. Na de formaliteiten sprak Baba met de ouderen onder ons, voortdurend met een glimlach op Zijn gezicht. We bleven acht dagen en vroegen toen Baba's toestemming om te mogen vertrekken. We verlieten Puttaparthi met een bezwaard gemoed en zelfs Baba had tranen in Zijn ogen. Wat ik hier vertel, is mijn eerste ervaring met Sai Baba.

Er gingen vele jaren voorbij, ik studeerde af en ging werken in Davangere, in dienst van de overheid. Ik ging naar Puttaparthi en legde mijn aanstelling bij de overheid aan

We verlieten Puttaparthi met een bezwaard gemoed en zelfs Baba had tranen in Zijn ogen.

Zijn voeten. Mijnheer Kasturi (Baba's secretaris) en zijn vrouw waren toen ook bij Baba. De volgende dag riep Baba meneer Kasturi en zijn vrouw bij zich boven in de nieuwe Mandir en vroeg ze te gaan zitten. Sai Baba riep ook mijn naam (Padma). Ik was toen net bezig Swamiji's kamer schoon te maken samen met Shrimathi Sharadamma, de dochter van Sri Seshagiri Rao, de oudste devotee van Sai Baba. Ik rende naar Hem toe en Hij vroeg me om naast Hem te komen zitten. Sai Baba stelde mij voor aan Mijnheer Kasturi en zijn echtgenote en vertelde dat mijn naam Padma is, net als die van Kasturi's eigen dochter. Hij zei, "Deze devotee van Mij heeft een overheidsaanstelling gekregen in Davanagere waar jij ook werkt. Zij is wel erg jong om daar alleen te wonen. Ik wil jou dit meisje als dochter geven, wil je haar adopteren en haar beschouwen als je eigen dochter?". Mijnheer Kasturi en zijn vrouw waren verheugd en Kasturi zei, "Swamiji, alles wat U geeft, zullen wij met blijdschap ontvangen." Toen nam Sai Baba mijn hand en legde hem in de handen van Kasturi en Amma. Vanaf die dag behandelt mijnheer Kasturi en zijn hele familie mij als een van hen. Sri Sathya Sai Baba heeft ook mijn huwelijk ingezegend en materialiseerde mijn Mangala Sutra (huwelijksketting). Mijnheer Kasturi en zijn vrouw stonden op het podium voor de ceremonie van het weggeven van de dochter (Kanyadana).

Op een dag zag ik een vriendin van mij de bus uitstappen. Ik vroeg haar waar ze geweest was. Zij vertelde mij dat ze Sai Bhajans had gezongen in Girinagar en vertelde mij ook over Gopala Krishna Swamiji. Ik vroeg haar mij daar eens mee naar toe mee te nemen. De eerstvolgende donderdag belde ze mij op, kwam naar mijn huis en samen gingen we

Alle foto's waren volledig met vibhuthi bedekt

naar Girinagar. Een slanke, mooie en goed uitzijnde man met een glimlachend gezicht nodigde ons in de bhajanhal uit. Mijn vriendin stelde mij aan Gopal Baba voor. De bhajans begonnen. Gopal Baba zat in een kleine ruimte met een beeld van Shirdi Sai Baba en vier foto's van Sathya Sai Baba. Alle foto's waren volledig met vibhuthi bedekt en het viel er zelfs vanaf op een bord dat onder de foto's geplaatst was om de vibhuthi op te vangen.

Na de bhajans sprak Gopala Baba met mij, hij vertelde dat Hij blij was om de geadopteerde dochter van mijnheer Kasturi te zien en zegende mij. In die tijd was de Mandir erg klein en een grotere bhajanhal was in aanbouw. Ik zag de Shiva lingam, die door Sai Baba gematerialiseerd is. Sai Baba verscheen voor Gopal Baba in die kleine kamer en

Gopal Baba sidderde over zijn hele lijf. Sai Baba plaatste de lingam in Gopal Baba's hand en vroeg Hem er elke maandag een heilig ritueel voor te doen. Vele bhaktha's (devotees) die hierbij aanwezig waren hebben er baat bij gehad en hebben hun moeilijkheden overwonnen. Het heilige water en de vibhuthi hebben troost aan velen gegeven.

Ik had wat familieproblemen en Sri Sathya Sai Baba was naar Whitefield (Baba's ashram bij Bangalore) gekomen. Ik ging er naar toe omdat ik Sai Baba wilde zien. Ik bad tot Baba en wachtte op Zijn darshan. Langzaam kwam Baba dichterbij maar Hij keek zelfs niet naar mij. Ik ging twee keer en ervaarde twee keer dezelfde teleurstelling. De derde keer lukte het mij om Sai Baba's aandacht te krijgen. Ik zei, "Swamiji, ik heb veel moeilijkheden, geeft U mij alsjeblieft een interview." Sri Sai was zo aardig om mij een interview te geven, Hij troostte en zegende mij. Toen zei ik tegen Baba, "Swamiji, telkens wanneer ik tijd vind ga ik naar Girinagar ashram om bhajans te zingen omdat dat vlak bij mij is." Onmiddellijk zei Sai Baba, "Heel goed, blijf gaan, daar is mijn sannidhi (dit betekent dat de plaats Hem toebehoort). Ik ging er de volgende dag naar toe en vertelde dit aan Gopala Baba. Ik heb veel van mijn vrienden verteld wat Sai Baba over de Girinagar ashram heeft gezegd.

Drie of vier jaar na deze gebeurtenis wilde ik naar Puttaparthi gaan voor Sai Baba's verjaardag. Weer werd ik door familieomstandigheden verhinderd om te gaan. Ik voelde me erg teleurgesteld en bad tot Bhagawan Baba. Diezelfde nacht kwam Sai Baba in mijn droom en zei, 'Mijn verjaardag is op 23 november, maar Gopala's verjaardag is op 6 november.' Hij lachte en verdween. Toen dacht ik, waarom heeft Gopal Baba mij dat nooit verteld? De volgende ochtend ging ik naar de Girinagar ashram, feliciteerde Gopal Baba, raakte Zijn voeten aan en gaf Hem een klein presentje. Gopal Baba vroeg mij hoe ik aan de weet was gekomen dat Hij die dag jarig was. Ik vertelde Hem over mijn droom. Iedereen die daar op dat moment bij was voelde zich ook blij.

Wat mijn familieproblemen betrof had Sai Baba gezegd dat alles goed zou komen en dat ik mij geen zorgen hoefde te maken. Ik vertelde het ook aan Gopal Baba en legde mijn problemen aan Hem voor. Ik verzocht Gopal Baba voor mij te bidden opdat er zo snel mogelijk een oplossing zou komen. Gopal Baba zei dat Hij voor mij zou bidden, zegende en troostte mij. Zijn moeder troostte mij ook en was zo vriendelijk voor mij. Na enige tijd ging ik naar Gopal Baba met een vrolijk gezicht. Natuurlijk wist Hij alles maar toch vroeg Hij mij wat er gebeurd was. Ik vertelde Hem dat dankzij Zijn gebeden en zegeningen alle problemen als sneeuw voor de zon verdwenen waren.

Nu ben ik gelukkig. Ik veel bhakta's ontmoet en gesproken die mij vertelden dat, dankzij Gopal Baba's zegeningen het goed met hun gaat en dat zij hun moeilijkheden overwonnen hebben. Moge alle bhakta's baat hebben bij de zegen van Sri Sathya Sai Baba en Gopal Baba.

Als er Sai devotees zijn die meer zouden willen weten over het leven van Sathya Sai Baba dan kunnen zij mij tot in de kleinste details daarover vragen en ik zal ze naar beste kunnen antwoord geven.

Srimati C.N.Padma

Vertrouwen van een klein mooi mensenkind

Door Stef & Saskia Rood

Op 6 mei 1994 werd onze dochter Ankie geboren. Een blijde gebeurtenis; ons gezin verrijkt met een klein mooi mensenkind!

Een blijde gebeurtenis; ons gezin verrijkt met een klein mooi mensenkind!

De gelukkige babytijd viel al snel in duigen toen na drie maanden zich een ziekte langzaam maar gestaag openbaarde bij Ankie. Zij ontwikkelde epilepsie, in het begin in lichte mate maar al snel nam het ernstige vormen aan; weg was ons klein mooi mensenkind. Zij kreeg veel en zware aanvallen te verduren en langzaam verloor zij het contact met de buitenwereld, zij werd autistisch. De weg langs allerlei artsen en ziekenhuizen begon. Overal zochten wij naar oplossingen voor haar problemen. Avonden lang plozen we alle medische boeken uit, discussieerden over therapievormen; nergens een antwoord, nergens een remedie; een 'hopeloos geval'. Ons leven werd een moeilijke weg; weinig begrip van de mensen om je heen, slapeloze nachten, uitputtende dagen. We voelden ons alsof we in een vacuüm terecht waren gekomen en alle vaste grond onder onze voeten werd weggezogen, onze toekomst werd een zwart donker gat.

Maar toen kwam de ommekeer; we gingen beseffen dat wij een keuze hadden, een keuze om bij de pakken neer te gaan zitten en de dagen verder moeizaam door te zwoegen of de keuze om het feit te accepteren en te zoeken naar alle positieve kanten die we nog wel hadden. Die keuze was snel gemaakt. Bij onze zoektocht naar alles wat goed was kwam Sri Sathya Sai Baba op onze weg (natuurlijk was Hij er al veel eerder maar dat beseffen wij toen niet). Het begon met een foto van Sai Baba waardoor wij totaal gebiologeerd waren; wie was die man? Wat heeft Hij ons te vertellen?

Wij gingen ons verdiepen in de leringen van Sai Baba en vanaf dat moment waren wij 'verkocht'. Wat een duidelijkheid, wat een antwoorden, wat een inspiratie!! Alle vragen, alle twijfels, alle moeilijkheden kregen een plek in ons leven; Ankie kreeg een plek in ons leven. We gingen langzaam aan begrijpen waarom Ankie bij ons was geboren, waarom zij ziek was en waarom wij daar nou zo'n moeite mee hadden. De hele puzzel viel op zijn plek. En het ging verder; we gingen niet alleen moeilijkheden begrijpen maar ze ook verwelkomen! Dat klinkt misschien vreemd maar wij zien iedere hobbel in onze weg als een uitdaging; een geschenk om verder te groeien, te groeien in vertrouwen en liefhebben.

Sri Sathya Sai Baba leert ons vertrouwen te hebben door Ankie in ons gezin onder te brengen, leert ons om onze zorgen over te geven en los te laten zodat we de ruimte krijgen om verder te gaan en verder te groeien. Ankie is daardoor een fantastisch geschenk, een enorm mooie inspirerende leerweg, een klein mooi mensenkind! Zij laat ons zien wat vertrouwen inhoudt; je volledig overgeven aan dat wat voor jou goed is, hoe moeilijk dat soms ook lijkt, en er dan van overtuigd zijn dat alles wat op jouw weg komt een doel heeft, een hoger doel. Soms zie je dat doel niet, vraag je je af waarom jou dit nu moet overkomen maar als jij je ervoor openstelt zal alles duidelijk worden. En wat een

verrijking is het dat je dat dan mag leren, wat een enorme verrijking!

In juli 2001 mochten wij Swami Gopala Krishna ontmoeten tijdens Zijn bezoek aan Holland. Zijn aanwezigheid heeft een diepe indruk op ons achtergelaten. Zijn liefde, Zijn woorden, Zijn ogen, Zijn stem, Zijn Alles bevestigde dat wij enorm gezegend zijn met goddelijke kracht om ons heen en in onszelf! Vanaf dat moment is ook Swami Gopala Krishna onze leraar, onze inspirator, onze liefdevolle Moeder die ons omarmt. Ankie gaat momenteel erg goed. Zij is een blijde meid, heeft geen insulten (toevallen) meer en ze kruipt langzaam uit haar autistische wereld vandaan. Zij krijgt vertrouwen in haarzelf en in de wereld om haar heen. Zij leert haar problemen los te laten en over te geven. Prachtig! Zij is een gezegend kind.

Samen met haar drie zussen bewandelen wij hand in hand onze levensweg, vol vertrouwen op wat er komen gaat en vol vertrouwen dat het goed is!

Onze mooie kleine mensenkinderen!!

Sai Ram, Stef en Saskia.

Om Sri Satchidananda Sadguru Sainathaya Namaha

Door: Devudu Sadashivu

Het is traditie bij ons dat we bij aanvang van elke goddelijke/spirituele activiteit eerst met een vers de genade afsmecken van de Goeroe,

Guru Brahma Guru Vishnu Guru devo Maheshwaraha
Guru Sakshath para Brahma Tasmhi Shri Guraven Namaha

Hetgeen betekent: de Goeroe is Brahma, de Goeroe is Vishnu, de Goeroe is Maheshwaraha, de Goeroe is waarlijk de Parabrahma. Voor die Goeroe buig ik mij. Wie is deze

Wie is deze Goeroe die wij accepteren en respecteren als alles.....

Goeroe die wij accepteren en respecteren als alles, die we plaatsen op het hoogste voetstuk, zelfs hoger dan God, die wij beschouwen als Almachtig, alom aanwezig en alles doordringend? Waarom achten wij Hem zo hoog? Wat maakt Hem zo bijzonder?

Een van zijn devotees vroeg Erstwhile Poojya Sri Sri Chandrasekhara Bharathi, swami van Sri Sringeri Peetha eens: "Swami, tijdens onze dagelijkse rituelen moeten we verschillende goden visualiseren op verschillende momenten. Dat is niet altijd gemakkelijk. Is er niet één vorm, één specifieke vorm, welke we aldoor in gedachten kunnen houden?" Swami herhaalde dit en vroeg de devotee; "Je reciteert dit vers elke dag zoals je zei, maar heb je het werkelijk begrepen en geloof je dat dit waar is? Zo ja, dan kun je in plaats van al die verschillende goden in verschillende vormen en op verschillende momenten, het beeld van de door jou geaccepteerde Goeroe voor ogen nemen. We geloven dat God alles en iedereen is. Vanuit dat standpunt is de Goeroe God. Ben je het daar mee eens?"

Goeroe betekent in het algemeen, iemand die de duisternis (Andhakara) in ons verlicht. Wat is deze duisternis? Is het iets als wat we ervaren als de zon onder gaat of het licht uit doen? Nee, het is de duisternis binnen in ons, onze

onwetendheid (Agyana). Wat is die onwetendheid? Het is deze gedachte of veronderstelling die ons overspoelt: "dit lichaam, bestaande uit vijf elementen is de echte 'IK' en het beschermen en instandhouden daarvan is ons voornaamste doel in deze wereld." Deze onwetendheid zou weggenomen moeten worden en kennis van de ware 'IK' zou daarvoor in de plaats moeten komen. Wie kan dit doen? De Goeroe. Hij is degene die deze onwetendheid van ons kan wegnemen en ons kan leiden op de weg naar kennis, de kennis van de werkelijkheid. Hij is het die de duisternis in ons kan verdrijven zoals de zon het duister van de nacht verdringt om het door daglicht te vervangen. Kan iedereen die theoretisch de weg naar het licht kan laten zien een Goeroe worden? Nee, alleen Hij die zich realiseert dat "Waarheid" ons naar het juiste pad kan leiden. Licht kan alleen ontstoken worden door een ander licht. Anders is het alsof de ene blinde de andere blinde leidt.

Waar kunnen we zo'n verlicht persoon vinden? Hoe zetten we die zoektocht in gang? In onze heilige geschriften staat dat wanneer een zoeker (Mumukshu) naar waarheid, standvastigheid (Arhata) verkrijgt, hij 'het waard' wordt dat een Goeroe hem zal komen zoeken. Hoe bereik je dat? De allereerste stap is om alle rituelen die zijn beschreven in onze geschriften uit te voeren, regelmatig, godsdienstig, zonder mankeren, in volle overtuiging en met zuiverheid in

Waar kunnen we zo'n verlicht persoon vinden?

gedachten (Trikarana shuddhi), woorden en actie. Deze discipline moet continue worden uitgevoerd, met onwankelbaar vertrouwen en geduld tot het een deel van je leven wordt. Dan en alleen dan, op het juiste moment, bijvoorbeeld als de persoon die staat van 'het waard' zijn heeft bereikt, zal de Goeroe voor hem verschijnen. Zonder die discipline is het welhaast onmogelijk om de zegening van de Goeroe te krijgen. Het zou zijn als die rijke man die naar Sai Baba gaat om verlichting te kopen!

De Goeroe is gevonden. Is dat het eind van de zoektocht? Nee. Het is nu tijd om te bewijzen dat men de standvastigheid, die men heeft verworven om een echte Goeroe te vinden kan gebruiken door de Goeroe te dienen. Hoe dien je de Goeroe? Er is een goede verklaring gegeven door Sai Baba aan een van zijn devotees die er trots op was dat hij grondig de Bhagavad Gita had bestudeerd en daar alles van wist. Een van zijn verzen gaat als volgt:

Tadvidhi pranipathena pariprashnena sevaya
Upadekshyanthi te gnanam gnanenah tatvadarshinaha

De algemene betekenis van dit vers is: door onderwerping, vragen en dienstverlening aan de Goeroe zal men onderwezen worden in die kennis die gekend wordt door Hij die weet (de Goeroe). Is het genoeg als men zich onderwerpt, vraagt en dienst verleent aan de Goeroe uit routine (zoals we dagelijks doen)? Nee! Sai Baba zegt: "Onderwerpen betekent: in het stof buigen voor de voeten van de Goeroe uit volle overtuiging dat dit lichaam, deze geest en alles daaraan verbonden, zich overgeeft aan de voeten van de Goeroe. Er is niets dat 'van mij' kan worden genoemd. Alles is van Hem, behoort Hem toe, de Goeroe." Vragen betekent niet het testen van de kennis van de Goeroe maar een toegeven dat ik onwetend ben en op zoek naar kennis van hem en daarom deze vragen stel. Onderdanigheid met nederigheid om de waarheid te leren kennen. Geen schijnvertoning.

Dienstverlening betekent; dat al mijn acties erop gericht zijn om de orders van de Goeroe uit te voeren. Dienst verlenen

met het hoogste gevoel dat jouw aanwezigheid hier voor de Goeroe is en door de Goeroe te gebruiken zoals hij dat wenst. Er is niets dat 'van mij' is; alles moet gedaan worden zonder ego. Het is als een pollepel die door de kok wordt gebruikt. De pollepel heeft geen individualiteit, die onderwerpt zich aan de kok om door hem te worden gebruikt zoals hij dat wil. Als iemand zich in dienst stelt van de Goeroe, alleen dan op een geschikt moment, zal de Goeroe zich verwaardigen om diegene te zegenen die 'het waard' is geworden om zijn zegen te ontvangen. Over dienstverlening voor de Goeroe gesproken, Sai Baba van Shirdi vertelt zelf: "Toen ik eenmaal mijn Goeroe had gevonden realiseerde ik mij dat ik niets anders wenste in deze wereld. Ik was me niet bewust van mijn behoefte aan voedsel en water. Ik wilde in zijn aanwezigheid zijn, doorlopend, elk moment van mijn leven, voor welke reden dan ook. Als mijn Goeroe zelfs maar voor een kort moment uit het zicht was voelde dat alsof ik alles verloren had.

Hoe voelt iemand zich 'nadat hij zulke zegeningen heeft ontvangen? Het is een niet uit te leggen, unieke, individuele ervaring. Het is de ultieme goddelijke zegen. Dit is niet uit te leggen omdat het gevoel niet in woorden uit te drukken is. Ieder heeft zo zijn eigen manier om deze Zegening te ervaren. Het is als vragen aan een persoon die suiker heeft geproefd "Hoe smaakt zoet?" de zoete smaak van suiker kan niet onder woorden gebracht worden. Je moet de suiker proeven om het zoet te ervaren! Alleen de Goeroe, die dit in het verleden zelf heeft ervaren, kan die ervaring overbrengen. Niemand anders kan dat. Als iemand het geluk heeft zo'n Goeroe te mogen vinden, hoe zal die Goeroe hem dan onderwijzen? Als een leraar voor de klas? Nee. Hij geeft les door zijn eigen daden, slechts nu en dan enkele woorden toevoegend die nodig zijn om Zijn daden kracht bij te zetten. Wellicht neemt Hij in het onderwijzen van de echte zoeker zijn toevlucht in stilte! De ene geest spreekt tot de ander in stilte.

Onze geschriften verkondigen: Gurostu mounavyakhya shishyosttu chinna samshayaha!

Door dialoog in stilte verwijdert de Goeroe alle twijfels bij de student (shishya). Mijn vader, een gedreven devotee van Erstwhile Poojya Sri Sri Chandrasekhara Bharathi swami van Sringeri, vertelde me eens; "tijdens het noteren van belangrijke punten bij de shastras (heilige teksten), stopte ik met schrijven op het moment dat ik twijfelde over iets en ging in meditatie (Dhyana) voor mijn Goeroe. Tegen de tijd dat ik uit die meditatie kwam waren mijn twijfels verdwenen en schreef ik verder zonder onderbrekingen." Dit brengt ons bij een andere dimensie in de lessen van de Goeroe. Naast het onderwijzen in stilte is er geen enkele beperking in het krijgen van steun van de Goeroe voor de echte zoeker. Beiden mogen zich op verschillende locaties bevinden maar een waardig (Arha) zoeker zal nooit in de steek gelaten worden door zijn Goeroe. We vinden hiervan vele voorbeelden in Sai Satcharita, het levensverhaal van Shirdi Sai.

Kun je van Goeroe verwisselen als je niet tevreden bent met je huidige Goeroe? Kun je je huidige Goeroe verlaten en naar een andere gaan?

Tapas is een spirituele oefening. Dienst verlenen aan de Goeroe (Gurusheva) is een Tapas. Is er een tijdsbeperking aan het verlenen van diensten aan de Goeroe? Nee. Er is geen beperking. Afhankelijk van het doorzettingsvermogen van de leerling, zegent de Goeroe hem op het juiste moment. Maar hoe weet je of je gezegend bent? Sai Baba antwoordde aan een

Door Sita

Omdat ik op zo'n grote fysieke afstand van mijn Moeder Gopal woon en zo'n sterk verlangen heb om met Haar te communiceren, bad ik tot Haar om mij iets bij te brengen over communicatie. De woorden hieronder troosten mij elke keer als ik mij ver van Haar voel.



Al het leven op deze planeet vormt samen een gemeenschap. Elk deel van deze samenleving kan gelukkig zijn en leven volgens zijn bestemming als hij in staat is om met het leven om hem heen te communiceren. Alle levensvormen zijn verbonden met elkaar en zodra een deel zich afscheidt van de samenleving is ongelukkig zijn het gevolg. Dus is communicatie belangrijk om het leven voort te zetten. In de natuur zien we dat er veel manieren zijn om te communiceren. De bloemen communiceren door geur en aantrekkelijke kleuren. Op deze wijze nodigen zij insecten uit om ze te bezoeken en op die manier kunnen zij hun leven voortzetten. Zelfs in de dierenwereld zien we deze

Wij willen onze medemens vertellen 'dit is zoals ik ben'.

manier van communicatie. Bovendien gebruiken dieren ook nog geluid om met elkaar te communiceren. Mensen gebruiken het allemaal. Wij gebruiken parfum om aantrekkelijk te zijn en de soort kleding die wij dragen gebruiken wij ook om een boodschap over te brengen. Met de kleding die we kiezen tonen wij ons zoals we gezien willen worden. Wij willen onze medemens vertellen 'dit is zoals ik ben'.



Zelfs zonder woorden spreken we tot tot elkaar; door lichaamstaal en manier van kleden. Bovendien hebben wij mensen het prachtige hulpmiddel van de spraak ontwikkeld. Wij kunnen met elkaar praten en niet alleen dat, we kunnen onze woorden ook nog opschrijven, bewaren en met anderen delen, door middel van het prachtige geschenk van het geschrift. Als wij zoveel hulpmiddelen hebben om te communiceren, hoe kan het dan dat zoveel leden van onze samenleving zich ellendig voelen? Is er dan iets mis met de manier waarop we communiceren? Als al het leven op de planeet laat zien dat communicatie van levensbelang is, is het misschien waardevol om hier eens dieper op in te gaan.

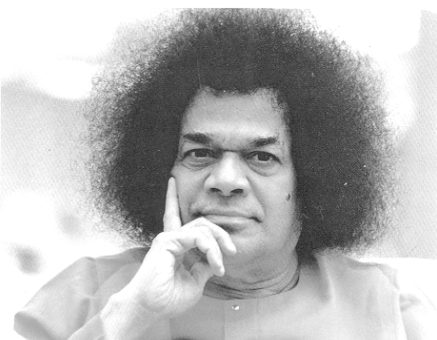
Laten wij onze GKS familie eens als voorbeeld nemen: het is een kleine gemeenschap, een familie met veel verschillende leden. Verschillend in kleur, religieuze en culturele achtergrond en uit alle lagen van de samenleving. Eén ding hebben wij echter gemeen, dat is onze liefde en devotie voor onze goddelijke Moeder, onze liefste Leraar, Swami Gopala Krishna Baba. Elk lid van de familie zal zijn specifieke behoeften en verlangens hebben. Hoe kan ik weten wat mijn broer of zus wil of, wat belangrijker is, wat hij of zij echt nodig heeft? Alleen als wij elkaar onze behoeften en verlangens vertellen kunnen wij elkaar leren verstaan. Misschien denk je nu, 'maar ik heb dat al zo vaak gedaan en het lijkt wel of niemand naar mij luistert.' Het is heel verleidelijk om de schuld op de schouders van een ander te schuiven. Onthoud dat de wereld om je heen zich aan je toont als een afspiegeling van jou. Als je het gevoel hebt dat niemand naar je luistert, luister je mogelijk zelf niet. Je zegt dat je klaar bent om de pijn en zorgen van

devotee die Hem die vraag stelde: "Je weet het als je kan leven zoals ik, afstand kan doen van alles en ononderbroken bezig kunt zijn met het bezingen van Zijn heerlijkheid, constant je leven ten dienste stelt van anderen en goed doet met je daden, gedachten en ziel voor ieder ander." Kun je van Goeroe verwisselen als je niet tevreden bent met je huidige Goeroe? Kun je je huidige Goeroe verlaten en naar een andere gaan? Het is als het graven van een put om water te zoeken zonder dat je water vindt, je stopt met het graven van je eerste put en probeert het op verschillende andere plaatsen, ondertussen klagend dat je geen water vindt. Maar als je op één plaats diep genoeg graaft zul je water vinden. Zo ook zou je door moeten gaan met je diensten verlenen aan een Goeroe, totdat het juiste moment komt dat de Goeroe je zal zegenen. Alleen de Goeroe weet wanneer het juiste moment is gekomen! Shirdi Sai Baba zegt dat hij 12 jaar bij zijn Goeroe is gebleven.

Enkelen zijn zo gelukkig om na een korte tijd gezegend te worden. Maar die personen hebben vele vorige levens (Janmas) getrouw en geduldig dergelijke diensten verleend. Alleen de Goeroe weet van die diensten in het verleden zelfs al weet de leerling dat niet. In Sai Satcharita heeft Sai Baba dit herhaaldelijk gezegd tegen trouwe devotees: "Jullie waren allemaal bij Mij in vorige levens en dus heb ik jullie bij elkaar gebracht om bij Mij te zijn." Je moet wachten met geduld en vertrouwen in de Goeroe. De schrijver van Sai Satcharita, Sri Hemadpanth, vertelt zijn eigen ervaringen over een gelegenheid, waar hij het gevoel had dat, ondanks dat hij met overtuiging zijn Goeroe gediend had, hij geen enkele zegening had ontvangen terwijl iemands anders die zegeningen na heel korte tijd ontving. Sai Baba leerde Hemadpanth de les in vertrouwen en geduld door een parabel, die door een andere devotee aan Hemadpanth verteld werd.

Sai Baba leert ons altijd – Vertrouwen en Geduld – (Shradha and Saburi). De Goeroe is alles. Elk woord uit zijn mond is als een parel. Het is als een bevel voor een gedreven devotee om hem vol vertrouwen te volgen. Ons ego (Ahankara) totaal afgeworpen zouden we hem moeten volgen op de weg die hij ons heeft gewezen. Hij is de verpersoonlijking van liefde. Hij zal ons niet toestaan over de verkeerde weg te zwerven. Het is onze verantwoordelijkheid om aan te tonen dat wij Zijn liefde en zegeningen waard zijn. Hij is degene die ons de ultieme Gelukzaligheid (Ananda) geeft, nu en altijd.

Zo leidde Sai Baba van Shirdi vroeger de mensen met zijn onvoorwaardelijke liefde. Gelukkig hebben wij ook nu zo'n Baba te midden van ons, Zijn liefde verspreidend onder ieder die bij Hem komt, waar ook vandaan. Poojya Sri Sai Gopala Krishna Baba Goeroe, liefdevol Baba van Girinagar genoemd, is de verpersoonlijking van Liefde, ons de weg wijzend naar het licht. Liefdevol naar iedereen. Komt allen nader, zonder voorbehoud. Laten wij hem vol vertrouwen volgen in lichaam, gedachten, ziel en daden en tonen dat wij Zijn vertrouwen in ons waard zijn. Daarmee zal hij ons wegleiden van deze materialistische wereld (Bhava Sagara) en ons leven waardevol en gezegend maken.



anderen te verlichten, maar maak niet de fout door je tot over je oren in de problemen van anderen te storten om zo je eigen problemen op te lossen of te negeren. Kijk eerst zorgvuldig naar je eigen behoeften en begin manieren te ontwikkelen om daarin te voorzien.

Leer het verschil te zien tussen behoeften en verlangens. Er is tussen deze twee een groot verschil. Je behoeften zijn als voedsel, zonder deze kun je niet leven. Verlangens zouden er alleen moeten zijn in de vorm van wensen, het is leuk als ze vervuld worden maar dat is niet echt belangrijk

Leer het verschil te zien tussen behoeften en verlangens.

voor jouw geluk. Je zult er al snel achter komen dat er één ding is dat je vóór alles nodig hebt, Liefde. Het was het eerste wat je zocht toen je op deze wereld kwam en je bent je hele leven doorgedaan met daar naar te zoeken. Zo vele keren, zo vele levens geloofde je dat je niet goed genoeg was om deze liefde te ontvangen en zo vaak gaf je anderen de schuld, omdat jij niet in staat was om je te kunnen verliezen in het bemind worden. Want dat maakt je zo kwetsbaar, deze kostbare Liefde is zo pijnlijk om te verliezen. Je denken vertelt jou dat het veel veiliger is als je kunt overleven zonder. Want leven zonder Liefde is slechts overleven en zeker niet het leven dat God voor jou wenst, een leven vol van gelukzaligheid.

Je probeert vreugde te vinden in het vervullen van je verlangens, in plaats van het risico te durven nemen om ten prooi te vallen aan Liefde. Hoor je de roep van je eigen hart? Als je niet klaar bent om in de basisbehoefte - om open en kwetsbaar te zijn - te willen voorzien, als je niet in staat kunt zijn om naar de stem in je eigen hart te luisteren en die te begrijpen, hoe kun je er dan zelfs maar van dromen dat je de harten van anderen zult begrijpen? Hoe kun je in staat zijn om te horen wat ze zeggen? Hoe kun je hun pijn meevoelen als je je eigen pijn diep van binnen verborgen houdt? Als we een dier zien lijden, horen we dan zijn roep om hulp? Als we het geweld zien waarmee we de

Nu, laten we onze harten, oren en ogen wijd openen, en met behulp van Zijn Genade ons realiseren dat de hele wereld Zijn tempel is.

schatten uitputten van onze Moeder Aarde, zij die ons draagt en voedt, voelen wij dan ook haar pijn? Luisteren we wel en als we luisteren, horen we dan ook echt? Wij negeren onze eigen pijn en daarmee negeren wij de pijn van alles en iedereen om ons heen. Wij willen allemaal met onze geliefde Moeder communiceren, Swami Gopala Krishna, maar is Zij niet aanwezig in alles en iedereen om ons heen en is Zij niet het meest aanwezig in ons eigen hart? Als de Indianen in Amerika een antwoord verlangden van de grote Geest, stelden zij hun vraag en trokken het woud in. Zij geloofden stellig dat God in de hele schepping aanwezig is. Zij hoorden Zijn antwoord in elke vogel die zong en zagen Zijn aanwijzingen in elk dier dat hun weg kruiste en elk blad dat voor hun voeten viel.

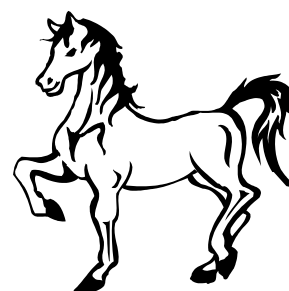
Zelfs wij doen dit als we een vraag in ons hart dragen en de tempel in Girinagar binnengaan. Wij zien onze geliefde Swami bezig met een bepaalde handeling of wij horen Hem iets tegen iemand zeggen en plotseling beseffen wij dat Hij hiermee ook onze vraag heeft beantwoord. Het is alleen omdat wij bereid zijn om in de heilige sfeer van de tempel ontvankelijk te zijn dat wij zijn antwoorden kunnen begrijpen. Nu, laten we onze harten, oren en ogen wijd openen, en met behulp van Zijn Genade ons realiseren dat de hele wereld Zijn tempel is. Hij staat altijd klaar om al

onze vragen te beantwoorden, maar staan wij wel klaar om die antwoorden ook echt te horen? Zijn wij er klaar voor om te accepteren dat Hij, de Bewoner van ons hart, altijd nabij is. Vergelijk je ziel eens met de bewoner van een huis met veel ramen. Stel je dan voor dat de dingen, die je nog niet kunt inzien of begrijpen, zijn als ramen met een gordijn ervoor. Zodra een vraag in je opkomt word je je bewust van het feit dat het raam bedekt is. Zodra je de vraag stelt trek je het gordijn open. Nu moet het licht wel binnenkomen, het kan niet langer buiten blijven, het licht stroomt binnen door het onbedekte raam. Je kunt nu je ogen sluiten of in een donker hoekje gaan staan, maar nog steeds zal het licht in je huis zijn. Met dat er meer licht binnenkomt zal je meer en meer bemerken dat er nog meer bedekte vensters zijn en je zult de moed vinden om de gordijnen een voor een weg te trekken.

Bhagawan Baba zegt: Er is maar één taal, de taal van het hart.

Laten we zorgvuldig luisteren naar de taal van ons hart en je zult zien dat het wonder gebeurt. Als je vermogen om naar je eigen hart te luisteren zich ontwikkelt, zal je niet alleen in staat zijn om hen, die om je heen staan te horen, maar ook om te begrijpen wat ze écht te zeggen hebben. Dan is het niet meer zo belangrijk voor je om door anderen begrepen te worden, want onze Moeder vol medeogen, heeft ons geleerd om onszelf te begrijpen. Jouw bereidheid om de pijn van afscheiding te voelen die veroorzaakt wordt door het niet luisteren naar Haar die in je hart woont, maakt je hart zo zacht als de boter die Krishna zo graag steelt en zo sterk als de pijl van Arjuna die altijd zijn doel bereikt. Je zult communiceren met alles om je heen, in staat zijn om Haar in allen te zien en in allen te horen en je zult alleen nog met Haar spreken. En je leven zal vervuld zijn met Vreugde, de Vreugde van je hart, van al onze harten, de Vreugde welke het hart is van het Universum

Het is mijn oprechte bede dat deze woorden wat zullen bijdragen aan het geluk van onze GKS familie en daarmee van onze goddelijke Moeder.



Het verhaal van het 'Witte Paard' - Shwetashva

Hoofdstuk 2

- De komst van de Goeroe - Woorden van Wijsheid

Daar was die prachtige ranch van de Meester welke ik al een paar keer bekeken had en ik wist al enige dingen over de ranch. De dingen die je over de ranch hoorde, leken rechtstreeks uit een sprookje te komen. Ik discussieerde met mijn vrienden dat zo'n land, waar geen verdriet was maar eeuwig geluk, nooit kon bestaan. Feitelijk was de definitie van geluk voor mij niet meer dan een constante voorraad voedsel voor mij en mijn gezin. Ik was sterk en klaar om voor mijzelf te zorgen. Waarom zou ik dan ooit de veiligheid of gezelligheid van de ranch nodig hebben.

Hoewel ik moet bekennen dat er een zekere aantrekkingskracht was naar de Meester van de ranch. Hij leek zo rustig en gelukkig. Hij had een nobel gezicht, haastte zich nooit en maakte zich nooit zorgen. Hij had een kalmerende stem. Steeds kwam hij naar de omheining om al onze pogingen toe te juichen. Hij hield zich soms zelf bezig met onze dagelijkse karweitjes, met de bedoeling zich met ons te identificeren. Hij koos dan een geschikt moment en wees ons erop hoe fijn het was op de ranch was en nodigde ons uit ons bij hem te voegen. Dit was iets wat mijn impulsieve verstand nooit zou accepteren. Waarom zou hij plannen maken om ons te proberen naar de ranch te lokken, was mijn argument. Ik moet bekennen, dat ik soms geneigd was zijn woorden te volgen, maar als ik dan naar mijn broers en zusters keek, die duidelijk gelukkiger aan deze kant van het hek waren, besloot ik niet in zijn val te lopen.

Op een dag kwam de Meester naar de ingang van de ranch en zei: "Shwetashva, je hoeft niet op de ranch te komen, maar luister naar mijn woorden en breng ze in je eigen wereld in praktijk". Nou, dat wilde ik wel doen. Ik stemde toe om te doen wat hij zei. Hij onderwees mij als volgt: "Ik ben de belichaming van Liefde. Ik hou van jullie allemaal evenveel en onvoorwaardelijk. Als je ook van mij houdt, verspreidt dan deze Liefde en Vrede onder al je familieleden". Dat is simpel, dacht ik, dat is wat ik steeds gedaan heb, wat is er zo anders in wat Hij zegt? Maar toen spande ik me extra in om aardig te zijn tegen al mijn familieleden. Ik stopte met snel kwaad worden, ik begon mijn moeder in het huishouden te helpen, ik sprak vriendelijk tegen iedereen, deed ze nooit pijn, ik probeerde problemen op te lossen in plaats van ze te creëren, zodat iedereen in harmonie leefde. Ik kwam erachter dat dit niet hetzelfde was als wat ik tot nu toe had gedaan. Soms zette ik mijn ego op de achtergrond en hield me rustig, ondanks dat mijn broers me irriteerden. Ze vonden me gedwee en probeerden mij soms op mijn nummer te zetten. Al met al werd het een grote uitdaging. Maar ik hield ervan om uitdagingen aan te gaan en was vastbesloten om het woord van mijn 'geliefde' Meester op te volgen. Ik heb me nooit gerealiseerd hoe het woord 'geliefde' er ingeslopen is.

Nu was ik ook begonnen van de Meester te houden. Hij riep me vaak naar de omheining en gaf me moed en ondersteuning en toen ik gekneusd was bracht hij verzachtende balsem aan op mijn wonden. Ik begon op te merken dat er merkwaardige veranderingen in mij plaatsvonden en eigenlijk kreeg ik van iedereen nu meer respect voor de verdraagzaamheid en de liefde die ik aan hen had getoond. Ik begon dat respect prettig te vinden en daarbij kreeg ik ook nog extra liefde van mijn meester.

Terwijl de tijd voortging begon ik het respect van iedereen te 'verwachten'. Die kleine verandering in mij was mijn natuur geworden, een manier van leven en iedereen

Die kleine verandering in mij was mijn natuur geworden, een manier van leven en iedereen accepteerde mij als iemand die liefdevol en vreedzaam was.

accepteerde mij als iemand die liefdevol en vreedzaam was. Het eerste magische was eruit gesleten en dus waren mijn verwanten niet meer bereid mij dit respect te geven. Ik had ook ontdekt dat, zelfs als ik bereid was al mijn belangen op te offeren, de wereld dat niet deed. Zij hielden zich stevig vast aan hun eigen verbeeldingskracht en zij verwachtten ook dat ik met hen meeding. Echter, het concept van Liefde had zich inmiddels zo in mij genesteld

dat het moeilijk voor mij was om wraak te nemen. Eigenlijk gaf het mij een goed gevoel van eigenwaarde om de uitdaging te accepteren. Bij nadere beschouwing bemerkte ik dat allen die me dierbaar waren mij niet met dezelfde liefde en genegenheid beantwoordden. De liefde en genegenheid tussen 'wij verwanten' was meer vanuit de familierelatie dan liefde vanuit het gevoel. Hieruit leidde ik af dat deze liefde meer egoïstisch en egocentrisch was. Nu was ik zover dat ik een diep gevoel van tevredenheid voelde door het woord van mijn Meester te volgen. Toch ondanks dat ik de zelfzucht van de wereld ervaren had, vond ik het nog steeds moeilijk om de banden los te snijden en mijzelf alleen aan de Meester te verbinden. Niettemin was er een speciale relatie met Hem zich aan het ontwikkelen en het vertrouwen in zijn woorden nam toe.

Men heeft de angst om de controle over zijn leven aan iemand anders te geven, hij houdt zijn eigen stuur angstvallig vast en is niet van plan dit aan wie dan ook over te laten. Logica en redenering verhinderen hem zich over te geven aan de Goeroe. Desondanks zal de Goeroe de mens rustig blijven adviseren en begeleiden. Als men in een motor-riksja of taxi zit zal hij niet eerst nagaan of de chauffeur goed kan rijden of zelfs of die een geldig rijbewijs heeft. Hij zal gemakkelijk en zelfs onvoorwaardelijk zijn leven in de handen leggen van de chauffeur. Maar, als de Goeroe aan de devotee vraagt om Hem volledig te vertrouwen in Zijn begeleiding door 'de Oceaan van het Leven' zal hij aarzelen. De devotee zal hiervoor uitdrukkelijk vertrouwen moeten hebben in de Goeroe of de woorden van de Goeroe. In Zijn oneindig Geduld, Genade en Liefde zal de Goeroe de devotee dwingen om de rem los te gooien zelfs als de devotee maar deels de Goeroe vertrouwd of accepteert. We zouden die geremdheid moeten loslaten en de Goeroe moeten bidden om ons te accepteren en te bevrijden. Dit ene oprechte gebed is voldoende om de Goeroe tot actie over te laten gaan; Hij zal het onmiddellijk overnemen. Alleen hiervoor is Hij gekomen. Dit is Zijn enige doel.

De eerste stap in spiritualiteit is de tekortkomingen accepteren, deze aan de voeten van de Goeroe plaatsen en bidden om Zijn advies. Het ontvangen advies moet onvoorwaardelijk worden opgevolgd omdat het woord van de Goeroe net zo groot of groter is dan de Goeroe zelf.

Shwetashva (White Horse)

Wordt vervolgd.....

